

[Thorkil Kristensen.]

Planen, og hvad det økonomiske angaar, vil jeg gerne til de Bemærkninger, jeg har gjort, føje, at hvis man fra nogen Side, som der har været Tilbøjelighed til, vilde tale om Dollardiplomati i Forbindelse med dette her, bør man jo erkende, at hvis Amerika vilde have udnyttet sin Dollarmagt til egen Fordel, maatte man have anvendt ganske andre Fremgangsmaader. Man bør betænke, hvilken overordentlig Styrke det giver De Forenede Stater, at de som det eneste Land i Verden har et stort Eksportoverskud, saaledes at alle andre Lande kommer til netop at mangle den amerikanske Valuta. Hvis man vilde drive Dollardiplomati, kunde man naturligvis gøre alle andre Lande stærkt afhængige af sig. Her maa man tværtimod sige, at ved at stille Dollars til Raadighed for den øvrige Verden fremmer man de andre Landes Bestræbelser for at gøre sig uafhængige, og det maa i høj Grad anerkendes, at den, som har Magten, udøver den i denne Aand.

Det er naturligvis kun paa denne almindelige Baggrund jeg har følt mig berettiget til at fremdrage de Ting, som kunde gøre, at den store Tilfredshed, man maa udtale med Planen, har visse Forbehold paa enkelte Punkter. Stort set sker der jo dette, at Amerika ved denne Foranstaltning, som jeg sagde før, erklærer sig solidarisk med de europæiske Lande, idet det siger: Vi vil yde vort Bidrag til den Genopbygning, som sker efter Krigen, ligesom vi ydede vort Bidrag til selve Krigen, i Forstaaelse af at den Genvinding af Europas Frihed efter Hitlers Diktatur, som var Krigens Formaal, er i hele den civiliserede og demokratiske Verdens Interesse. — Og med disse Bemærkninger skal jeg sige, at Venstre naturligvis med Glæde slutter sig til denne Overenskomst, selv om der er visse Ting, vi kunde have ønsket formuleret paa en lidt anden Maade.

Maa jeg, inden jeg slutter, nævne to Ting af mere indrepolitisk Karakter, men alligevel af principiel Interesse. For det første maa det være ønskeligt, at Rigsdagens Medvirken i Tilfælde af denne Art fremtidig bliver mere effektiv og kommer effektivt ind paa et tidligere Stadium, end det forekommer mig, at det er sket her. Jeg er fuldt paa det rene med, at Marshall-Planen og

dens Konsekvenser for Danmark flere Gange af Regeringen har været drøftet med Repræsentanter for Rigsdagens Partier, specielt Det udenrigspolitiske Nævn, og man har her talt meget om Varekvantiteter og lignende Ting, men det er jo i Virkeligheden ikke det, Konventionen angaar. Det forekommer mig, at Konventionens Enkeltheder og specielt den amerikanske Lov, hvorpaa hele Konventionen bygger, ikke i tilsvarende Grad har været Rigsdagens Partier bekendt.

Det er muligt, at Forhandlingerne mellem de to Regeringer ikke var blevet paavirket meget ved, at Rigsdagens Partier havde kendt mere til Enkelthederne, det kan jeg ikke bedømme. Men det vilde have været lettere for den samlede Rigsdag med kort Varsel at tage Stilling til denne Overenskomst, hvis vi paa et lidt tidligere Tidspunkt havde kendt noget mere til Indholdet af den paagældende Lov og selve Konventionen, specielt de Bestemmelser, jeg har talt om. Jeg gør opmærksom paa, at det var først i Mandags, 3 Dage efter Afslutningen af Forhandlingerne med De Forenede Stater, at Det udenrigspolitiske Nævn i Detailler kom ind paa Drøftelse af Konventionen. Der er Grund til at fremhæve dette, fordi en Overenskomst som denne jo i Virkeligheden stiller Rigsdagen over for en Afgørelse, der er mere vidtrækkende end Afgørelserne ved Gennemførelsen af Lovforslag, som vi tit har meget lang Tid til at behandle, for hvis Rigsdagen har gennemført en Lov og vi ved nærmere Eftertanke finder, at visse Ting i denne Lov er utilfredsstillende, kan vi Dagen efter vedtage en ny Lov, der ændrer det; men har vi gennemført en Overenskomst med andre Lande, har vi ikke den samme ensidige Mulighed for at tilvejebringe Ændringer. Jeg erkender, at det teknisk er vanskeligt at inddrage en Rigsdag med mange Partier i Drøftelser af international Karakter, men det er alligevel vigtigt, at man saa tidligt som muligt er klar over de vigtigste Ting i det, der foreligger, og jeg henstiller dette til Overvejelse i fremtidige Tilfælde.

Maa jeg til allersidst sige et Par Ord om Marshall-Planens økonomiske Konsekvenser for Danmark. Den betyder jo, at vor Dollarsituation lettes i overordentlig Grad. Det maa i høj Grad paaskønnes, at